

GAZETA URZĘDOWA

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO DZIAŁ ADMINISTRACJI SZKOLNEJ

Redakcja: Katowice — Urząd Wojewódzki Śląski, ul. Jagiellońska I p. pokój 326. — Tel. 106.

Administracja: II p. pokój 538. — Tel. 178. — Konto P. K. O. Nr. 304.121.

Poz.	Treść:
95.	Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 16 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką o taksach i opłatach szkolnych w szkołach zawodowych Województwa Śląskiego.
96.	Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 18 lipca 1934 r. w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 26 sierpnia 1933 r. o zespoleniu okręgów szkolnych.
97.	Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 18 lipca 1934 r. w sprawie organizacji publicznych szkół powszechnych na terenie miasta Chorzowa,
98.	Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 18 lipca 1934 r. w sprawie reorganizacji publ. szkół powszechnych dla mniejszości językowej niemieckiej na terenie miasta Chorzowa.
99.	Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 18 lipca 1934 r. w sprawie zorganizowania Deputacji Szkolnej dla miasta Chorzowa.
Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P.:	
100.	nr. 112 z dnia 13 lipca 1934 r. o odprawach dla nauczycieli.
101.	nr. 113 z dnia 17 lipca 1934 r. o zaliczkach na uposażenie.
102.	nr. 117 z dnia 26 lipca 1934 r. w sprawie przyznawania wyższego wynagrodzenia nauczycielom kontraktowym z tytułu uzyskania wyższych kwalifikacji.
103.	w sprawie wynagrodzenia na godziny nadliczbowe.
104.	w sprawie terminów automatycznych posunięć do wyższych grup z tytułu uzyskania kwalifikacji.
105.	w sprawie pogadanki o ś. p. Ministrze Pieńkackim w szkołach.
106.	w sprawie zwrotu kosztów przesiedlenia.
107.	Okólnik Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego nr. 6 z dnia 25 maja 1934 r. w sprawie szkolnych kas oszczędności.
108.	Organizacja szkół.
109.	Konkursy na posady kierowników szkół.
Komunikaty:	
110.	w sprawie ulg kolejowych dla uczniów szkół dokształcających zawodowych.
111.	w sprawie szkolnych biletów odcinkowych.
112.	w sprawie wycieczek szkolnych.
113.	w sprawie Biura Turystycznego Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego we Lwowie.

Poz. 95.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 16 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

o taksach i opłatach szkolnych w szkołach zawodowych Województwa Śląskiego.

Z mocą obowiązująca od dnia 20 sierpnia 1934 r. zarządzam pobieranie w szkołach i na

kursach zawodowych, utrzymywanych bezpośrednio i pośrednio przez Skarb Śląski następujących taks i opłat szkolnych:

I. Takse za egzamin wstępny uiszczają wszyscy kandydaci przystępujący do egzaminu:

a) na kurs pierwszy w szkołach technicznych i handlowych zł. 5.—

b) w szkołach mistrzowskich, w szkołach gospodarczych żeńskich zł. 3.—

II. Takse za badanie psychotechniczne uiszczają wszyscy kandydaci, poddawani tym badaniom:

- a) w szkołach, wymienionych w p. I. ust. a. zł. 2,—
 b) w szkołach, wymienionych w p. I. ust. b. zł. 1,—

III. Takse wstępna, czyli wpisowe, uiszczają wszyscy uczniowie nowoprzyjęci do szkoły lub na kurs we wszystkich szkołach oraz na kursach zł. 10,—

IV. Taksa za egzamin końcowy we wszystkich szkołach i na kursach zł. 10,—

V. Taksa za świadectwo:

- a) za świadectwo ukończenia szkoły lub kursu zł. 5,—

Uwaga: świadectwa (wykazy postępów) roczne, półroczne, względnie semestralne wydaje się bezpłatnie.

- b) za duplikaty świadectw ukończenia szkoły lub kursu zł. 11,—
 c) za duplikaty świadectw (wykaz postępów) rocznych, półrocznych, względnie semestralnych zł. 13,20

VI. Taksa administracyjna:

A. W szkołach:

a) technicznych:

- 1) na wydziałach mechanicznych, elektrycznych, włókienniczych i hutniczych — rocznie zł. 120,—
 2) na wydziałach chemicznych i farbiarskich, rocznie zł. 140,—
 3) na wydziałach budowlanych i drogowych, rocznie zł. 80,—

b) rolniczych niższych, półrocznie zł. 20,—

c) ogrodniczych, niższych, rocznie zł. 20,—

d) gospodarczych żeńskich, półrocznie zł. 20,—

e) handlowych, rocznie zł. 100,—

f) mistrzów mechaników, mistrzów budowlanych, mistrzów elektrotechników, rocznie zł. 70,—

B. Na kursach:

a) zorganizowanych przy szkołach średnich zawodowych o poziomie średnim, płatne zgóry, miesięcznie zł. 5,—

b) zorganizowanych przy szkołach niższych zawodowych, o poziomie niższym, płatne zgóry, miesięcznie zł. 3,—

VII. a) Taksy, wymienione w punktach I i II powinny być wpłacone za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Dyrekcji szkoły. Taksy te, wzięte łącznie, rozdzielają Dyrekcje szkół pomiędzy egzaminatorów, oraz prowadzących badania psychotechniczne, jako wynagrodzenie za udział w egzaminach; sumy uzyskane od uczniów z tego tytułu, powinny być podawane w liście wypłat wynagrodzeń egzaminatorów.

b) Taksy wymienione w punktach III, IV i Va, wpłacają uczniowie szkół, względnie kursów, na konto czekowe Dyrekcji szkół wzgl. kursów. Dyrekcje zebrane sumy przelewają na dochód Skarbu Śląskiego, zgodnie z instrukcją rachunkowo-kasową.

Dyrekcje szkół oraz kursów przesyłają Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu — Wydział Oświecenia Publicznego wykazy uczniów(nic), od których taksy te zostały pobrane, oraz dołączają dowód wpłacenia łącznej kwoty.

c) Taksy, wymienione w punkcie Vb i c, stanowią dochód Skarbu Śląskiego i powinny być wpłacane przez zainteresowanych znaczkami stemplowymi, wartości nominalnej 10 i 12 zł., które Dyrekcje szkół względnie kursu nakleją na wydanym duplikacie i kasują.

d) Dochód z taks, wymienionych w punkcie VI przelewają Dyrekcje szkół, względnie kursów w całości na dochód Skarbu Śląskiego.

e) Sposób pobierania i księgowania sum otrzymywanych z powyższych taks normują przepisy rachunkowo-kasowe dla Dyrekcji zakładów, utrzymywanych bezpośrednio lub pośrednio przez Skarb Śląski.

VIII. Do uiszczania taks obowiązani są zasadniczo wszyscy uczniowie.

a) Taksy, wymienione w punktach I, II, III i IV powinny być uiszczone przed przystąpieniem do egzaminu i przyjęciem do szkoły lub na kurs,

b) taksy administracyjne, wymienione w punkcie VII powinny być wpłacane w dwóch równych ratach półrocznych, z początkiem danego półrocza, najpóźniej jednak do końca trzeciego miesiąca każdego półrocza,

c) od uczniów, którzy przed ostatecznym terminem płatności taksy występują ze szkoły, względnie kursu, nie należy żądać opłacenia taksy.

IX. a) Dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych, wojewódzkich, komunalnych i wojskowych zawodowych, pobierających uposażenie służbowe, lub wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, Skarbu Śląskiego i Kas Związków Komunalnych, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, z zastrzeżeniem, że rodzice ich nie posiadają znaczącego majątku, opłacają ulgową takse administracyjną, która wynosi 30% normalnej taksy, wskazanej w punkcie VI A.

b) Dzieci rodziców niezamożnych, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od taksy administracyjnej; w wyjątkowych wypadkach również dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych, wojewódzkich, komunalnych i zawodowych wojskowych mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od ulgowej taksy (punkt IX a). Zwolnienia takie muszą jednak mieścić się w granicach normy dozwolonej. Całkowite zwolnie-

nia od taksy administracyjnej należy stosować w pierwszym rzędzie w odniesieniu do dzieci niezamożnych inwalidów wojennych, powstańców śląskich oraz niezamożnych kawalerów orderu „Virtutu Militari“ i odznaczonych „Krzyżem lub Medalem Niepodległości“.

c) Określonych powyżej ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od opłaty taksy administracyjnej udzielają co półrocze Rady Pedagogiczne szkół, stosownie do stanu majątkowego rodziców — uczniów, którzy pilnością i postęпами w nauce na to zasługują.

Rady Pedagogiczne powinny przy zwolnieniach od taks rozważyć dokładnie warunki, w jakich młodzież poza szkołami pozostaje.

Opieka domowa ucznia może odwołać się od decyzji Rady Pedagogicznej, w wypadku odmówienia zwolnienia do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego, który rozstrzyga ostatecznie.

d) Radom Pedagogicznym przysługuje prawo udzielania ulg w opłacie taksy administracyjnej, oraz częściowego lub całkowitego zwalniania od taksy administracyjnej, o której mowa w punkcie IX b w wysokości nieprzekraczającej 20% wpływu, jaki osiągnęłaby szkoła, pobierając całkowitą takse administracyjną, wymienioną w punkcie VI A od wszystkich uczniów zapisanych do szkoły,

e) Gdyby jednak jakieś wyjątkowe względy skłaniały Radę Pedagogiczną do udzielenia zwolnień na kwotę wyższą niż wyżej wskazana, powinny Dyrekcje szkół uzyskać na to upoważnienie ze strony Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego, występując z wnioskiem przed końcem 2-go miesiąca każdego półrocza.

f) Decyzja Rady Pedagogicznej o udzieleniu ulgowej taksy administracyjnej oraz o częściowym lub całkowitem zwolnieniu od taksy następuje w terminie do końca 2-go miesiąca każdego półrocza na skutek podania, wniesionego do Dyrekcji szkoły, przez rodziców lub opiekę domową ucznia w terminie najdalej do końca pierwszego miesiąca każdego półrocza. Dyrekcje szkół mogą żądać uzupełnienia podania zaświadczeniem o stanie majątkowym.

g) Funkcjonariusze państwowi, wojewódzcy, komunalni i wojskowi zawodowi, nie składają podań o udzielenie ulgowej taksy administracyjnej. Dyrekcja szkoły może jednak zażądać od nich w razie wątpliwości przedstawienia świadectwa o stanie majątkowym lub formalnego zaświadczenia, że interesowany jest funkcjonariuszem państwowym, wojewódzkim, komunalnym względnie zawodowym wojskowym.

h) Uczniowie, którzy uzyskali zwolnienie od taksy w jednym półroczu, korzystają ze zwolnienia i w następnym półroczu szkolnym, o ile istnieją warunki, od których zależy zwolnienie.

i) Uczniowie niezwolnieni od taksy obowiązani są wpłacać ją ratami półrocznymi bezwzględ-

nie po zakomunikowaniu im jednoznacznych decyzji Rady Pedagogicznej najpóźniej jednak do końca 3-go miesiąca każdego półrocza.

k) W okresie trudnych warunków ekonomicznych, Dyrekcje szkół mogą ściągać takse administracyjną w ratach w każdym półroczu od tych uczniów, których rodzicom byłoby trudno, ze względu na niezamożność, rodzaj zajęcia, ilość dzieci wysyłanych do szkół i t. p. okoliczności, uiścić naraz całą wyznaczoną takse.

W każdym razie cała przypadająca z tego tytułu należność powinna być wyrównana na miesiąc przed upływem każdego półrocza.

1) Nowowstępujący uczniowie w pierwszym półroczu szkolnym od żadnych opłat nie mogą być zwolnieni. Nie dotyczy to dzieci funkcjonariuszów państwowych, wojewódzkich, komunalnych i zawodowych wojskowych.

W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie będzie udzielał Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego w drodze wyjątku ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od nich nowostępującym uczniom w pierwszym półroczu szkolnym.

X. Prócz wyżej podanych taks szkolnych pobierają Dyrekcje szkół zawodowych opłaty na fundusz doraźny pomocy naukowych, bibliotek uczniowskich urządzeń higienicznych i gier ruchowych, półrocznie:

a) w szkołach technicznych, wliczonych w p. VI A ust. a 1, 2 i 3 zł. 25,— z czego na bibliotekę uczniowską, książki i prenumeratę pism, zwłaszcza zawodowych, przeznaczają się 6,— zł., na gry ruchowe i przyrządy gimnastyczne 2,— zł., na apteczkę szkolną, pomoc dentystyczną i urządzenia natryskowe 2,— złote, na doraźne pomoce naukowe i wycieczki szkolne zł. 15,—.

b) w szkołach wliczonych w punkcie VI A ust. e i f zł. 15,— z czego przeznaczają się: na bibliotekę uczniowską (książki i prenumeratę pism, zwłaszcza zawodowych), zł. 4,—, na gry ruchowe i przyrządy gimnastyczne 2,— zł., na apteczkę szkolną, pomoc dentystyczną i urządzenia natryskowe zł. 2,—, na doraźne pomoce naukowe i wycieczki szkolne zł. 7,—.

c) W wypadkach szczególnych, za każdorazowym zezwoleniem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego opłaty przewidziane na fundusz doraźnych pomocy naukowych, bibliotek uczniowskich, urządzeń higienicznych i gier ruchowych mogą być podzielone w inny sposób i zużyte na cele szersze, związane z podniesieniem nauczania n. p.: na zakup maszyn, przyrządów, instrumentów lub tablic do wykładów, na pokrycie kosztów wystaw szkolnych, wycieczek naukowych, na wydawanie podręczników przez Biuro Zawodowych Pomocy Naukowych i t. p.

d) Sposób pobierania, przechowywania i księgowania sum, otrzymanych z tytułu powyż-

szych opłat normują każdorazowo obowiązujące przepisy.

XI. Od taks i opłat, wymienionych w punktach I, II, III, IV, V, VI B i X nikt zwolniony być nie może.

XII. Taksy i opłaty, przewidziane niniejszym rozporządzeniem a wpłacone przez uczniów i słuchaczy kursów zwrotowi nie podlegają.

XIII. W sprawach, związanych z pobieraniem taks i opłat oraz umarzaniem w wyjątkowych wypadkach nieściągalnych taks, względnie opłat, decyduje Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego.

XIV. Żadnych innych taks i opłat pobierać nie wolno.

XV. Związki komunalne i gospodarcze, stowarzyszenia oraz osoby prywatne, utrzymujące szkoły oraz kursy zawodowe powinny unormować sposób pobierania taks i opłat szkolnych w tych zakładach osobnymi statutami, które należy przedłożyć w terminie do dnia 31 marca 1935 r. Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu — Wydziałowi Oświecenia Publicznego do zatwierdzenia.

XVI. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, dotyczące niniejszym rozporządzeniem objętych taks i opłat szkolnych w szkołach, względnie kursach zawodowych, w szczególności zaś rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 30 października 1931 r. wydane w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką, w sprawie opłat szkolnych w szkołach zawodowych Województwa Śląskiego (Gaz. Urz. Woj. Śl. Dział Admin. Szk. Nr. 10, poz. 1).

Wojewoda

(—) Dr. Grażyński.

96.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 18 lipca 1934 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 26 sierpnia 1933 r. o zespoleniu okręgów szkolnych.

W związku z utworzeniem z dniem 1 lipca br. nowej gminy politycznej pod nazwą Chorzów (Dz. U. Śl. z dnia 25. V. 1934 r. poz. 24) znoszę zarządzenie z dnia 26. 8. 1933 r. (Gaz. Urz. Woj. Śl. Dz. A. S. Nr. 29/8 z dnia 30. 8. 1933 r. poz. 80) z tem, że pkt. 2 zarządzenia Wojew. Śląskiego z dnia 24 lipca 1933 r. w sprawie zespolenia okręgów szkolnych (Gaz. Urz. Woj. Śl. Dz. A. S. Nr. 25/7) z 30 lipca 1933 r. poz. 71) otrzymuje z dniem 1 lipca 1934 r. brzmienie: obwód szkolny chorzowski z siedzibą Inspektoratu Szkolnego w Chorzowie (obejmuje miasto Chorzów i powiat świętochłowicki).

W skład nowego obwodu szkolnego wchodzi zatem gminy:

1) Brzeziny Śląskie, 2) Brzozowice-Kamień, 3) Chorzów miasto, 4) Chropaczów, 5) Dąbrówka Wielka, 6) Godula, 7) Hajduki, 8) Lipiny Śl., 9) Łagiewniki Śl., 10) Nowy Bytom, 11) Orzegów, 12) Ruda Śl., 13) Szarlej—Wielkie Piekary i 14) Świętochłowice.

Tęsamem wydziela się z dniem 1-go lipca 1934 r. zlikwidowaną b. gminę Chorzów z obwodu szkolnego katowickiego. Protokularnego odbioru wzgl. oddania wszelkich aktów, dotyczących szkół powszechnych (ochronek i sił nauczycielskich b. gminy Chorzów), dokonają zainteresowane Inspektoraty Szkolne w terminie do dnia 31 lipca 1934 r.

Odpis odnośnego protokołu należy przedłożyć we właściwym czasie Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Oświecenia Publicznego).

Wojewoda

(—) Dr. Grażyński.

97.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 18 lipca 1934 r.

w sprawie organizacji publicznych szkół powsz. na terenie miasta Chorzowa.

Na zasadzie § 7 rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 21. XI. 1933 r. Nr. I-Pr.-4053, dotyczącego Statutu publ. szkół powsz. (Gaz. Urz. Woj. Śl. Dz. A. Szk. Nr. 18/6 z 1. VI. 1934 r. poz. 68) tudzież przy uwzględnieniu zgody, wyrażonej pismem Magistratu b. Król. Huty z dnia 22. VI. 1934 r. L. dz. Szk. 1005/34, organizuję z dniem 15-go lipca 1934 r. 8 (ośm) nowych publicznych szkół powszechnych na terenie miasta Chorzowa. Szkoły te powstają z podzielenia 8-kl. publ. szkół powszechnych Nr. V, VII, X, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII i XIX na terenie b. Królewskiej Huty, w których liczba oddziałów przekracza normy, ustalone w § 7 rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 21. XI. 1933 r. W szczególności: z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. V powstaje nowa Nr. XXIII

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. VII powstaje Nr. XXI

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. X powstaje Nr. XXIV

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. XIV powstaje Nr. XX

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. XVII i XVIII powstaje nowa Nr. XXV

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. XIX powstaje Nr. XXII

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. XIII powstaje Nr. XI (po zwiniętej szkole mniejsz.).

z 8 kl. publ. szk. powsz. Nr. XV powstaje Nr. IV (po zwiniętej szkole mniejsz.).

Organizacja i numeracja pozostałych publicznych szkół powszechnych na terenie b. Król. Huty pozostaje nadal bez zmiany.

8-kl. publ. szk. powsz. im. St. Staszica w b. Nowych Hajdukach otrzymuje nr. kolejny XXVI.

8 kl. publ. szk. powsz. Nr. I w b. Chorzowie otrzymuje Nr. XXVII

8 kl. publ. szk. powsz. Nr. II w b. Chorzowie otrzymuje Nr. XXVIII

8 kl. publ. szk. powsz. Nr. III w b. Chorzowie otrzymuje Nr. XXIX

8 kl. publ. szk. powsz. Nr. IV w b. Chorzowie otrzymuje Nr. XXX (Maciejkowice).

Przydział etatów dla publ. szkół powsz. miasta Chorzowa regulują równocześnie osobne zarządzenia.

Przydziału izb lekcyjnych i podziału inwentarza ruchomego dokona Inspektorat Szkolny we własnym zakresie w porozumieniu z Deputacją Szkolną wzgl. Magistratem w takim terminie, by prawidłowe rozpoczęcie roku szk. 1934/35 we właściwym czasie nie doznało uszczerbku. Odpisy zarządzeń wydawanych w powyższej sprawie należy przedkładać Wydziałowi Oświecenia Publicznego.

W końcu zwracam uwagę na konieczność należytego i terminowego uporządkowania zmian personalnych, wynikających z reorganizacji szkół na terenie miasta Chorzowa, bądźto w ramach własnej kompetencji, bądź też w drodze odpowiednich wniosków, skierowanych do Wydziału Oświecenia Publicznego po uprzednim uzgodnieniu z właściwym wizytatorem.

Wojewoda.

(—) Dr. Grażyński.

98.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 18 lipca 1934 r.

w sprawie reorganizacji publ. szkół powszechn. dla mniejszości językowej niemieckiej na terenie miasta Chorzowa.

W związku z powstaniem nowej gminy politycznej Chorzów zarządzam z dniem 15 lipca 1934 r. co następuje:

a) 8-klasowa publiczna szkoła powszechna Nr. IV dla mniejszości językowej niemieckiej w b. Królewskiej Hucie ulega likwidacji, a dzieci teje szkoły włącza się do 8-klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. II dla mniejszości językowej niemieckiej w b. Królewskiej Hucie. Do teje szkoły włącza się również oddziały mniejszościowe istniejące przy 8-klasowej publicznej szkole powszechnej Nr. I w b. Chorzowie;

b) w analogiczny sposób ulega likwidacji 8-klasowa publiczna szkoła powszechna Nr. XI dla mniejszości językowej niemieckiej w b. Królewskiej Hucie z tem, że dzieci teje szkoły włącza się do 8-klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. XII dla mniejszości językowej niemieckiej w b. Królewskiej Hucie. Do szkoły tej włącza się też oddziały mniejszościowe, istnie-

jące przy 8-klasowej publ. szkole powszechnej im. St. Staszica w b. Nowych Hajdukach.

Zarządzenie szczegółowe co do przekazania dzieci i przydziału inwentarza ruchomego wyda Inspektorat Szkolny w Chorzowie we własnym zakresie w porozumieniu z Magistratem.

W końcu zwracam uwagę na konieczność uporządkowania zmian personalnych, wynikających z likwidacji szkół Nr. IV i XI, bądźto w ramach własnej kompetencji, bądź też w drodze odpowiednich wniosków, skierowanych do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Oświecenia Publicznego) po uprzednim uzgodnieniu z właściwym wizytatorem.

Odpisy zarządzeń wydanych w związku z powyższym należy przedkładać Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Oświecenia Publicznego).

Wojewoda Śląski.

(—) Dr. Grażyński

99.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 18 lipca 1934 r.

w sprawie zorganizowania Deputacji Szkolnej dla miasta Chorzowa.

Wobec utworzenia z dniem 1 lipca 1934 r. nowej gminy politycznej pod nazwą Chorzów (Dz. U. Śl. Nr. 13 z dnia 25. V. 1934 r. poz. 24) rozwiązuję z powyższą datą Deputację Szkolną dotychczasowych gmin: Królewska Huta, Nowe Hajduki i Chorzów, zarządzając równocześnie zorganizowanie nowej Deputacji Szkolnej dla Chorzowa po myśli § 44 ustawy o utrzymaniu szkół powszechnych z dn. 28 lipca 1906 r. w terminie możliwie najkrótszym. Odbiór względnie przekazanie akt zlikwidowanych Deputacji Szkolnych winien nastąpić protokołarnie. Zarządzenie w tej sprawie skuteczni Magistrat we własnym zakresie w porozumieniu z Inspektoratem Szkolnym w Chorzowie.

Wojewoda Śląski.

(—) Dr. Grażyński

100.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

O k ó l n i k Nr. 112

z dnia 13 lipca 1934 r. (B. P. 17256/34)

o odprawach dla nauczycieli.

W związku z wejściem w życie od dnia 1-go lutego 1934 r. nowych przepisów uposażeniowych Ministerstwo w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo tegoż Ministerstwa z dnia 10 lipca 1934 r. Nr. D. III. 3330/I/34) wyjaśnia, że przez

wymienione w art. 56 ust. 2, art. 62 ust. 2 i art. 97a punkt 2e ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stawkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 660) „pełne ostatnio pobierane“ względnie „pełne w ostatnim miesiącu służby otrzymane“ uposażenie, rozumieć należy uposażenie zasadnicze wraz z ewentualnymi dodatkami lokalnymi i zasiłkiem wyrównawczym.

Dyrektor Biura Personalnego:

(—) **Jan T. Lipka.**

101.

Minister
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

O k ó l n i k Nr. 113

z dnia 17 lipca 1934 r. (B. P. 15430/34)

o zaliczkach na uposażenie.

Prezes Rady Ministrów

Nr. 42-2/18. Warszawa, dnia 22 czerwca 1934.

O k ó l n i k Nr. 26

Do

wszystkich P. P. Ministrów

w Warszawie.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 15, 28 i 46 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) i art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane, zgodnie z wyżej powołanymi przepisami, funkcjonariuszom państwowym, wyszczególnionym w § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) żołnierzom zawodowym, oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej, celem przemianowania na zawodowych, oficerom, chorążym, oraz pozostającym w stanie spoczynku podoficerom i szeregowcom powołanym do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzenia Rady Ministrów, o ile bezpie-

czeństwo Państwa tego wymaga, sędziom, prokuratorom, asesorum i aplikantom sądowym, przyjętym na etat płatny, oraz oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki: a) pozostające w stanie nieczynnym, b) zawieszane w pełnieniu służby, c) pozostające na urlopie bezpłatnym, d) osoby, którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku do postanowień, zawartych w pkt. c) ustępu poprzedniego mogą być przyznane bezprocentowe zaliczki na uposażenia osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studiów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1 dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane: a) na cele konsumpcyjne, jak np.: kupno odzieży, opału na zimę, b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego, jak np. na pokrycie wydatków spowodowanych chorobą proszającego, chorobą lub śmiercią członków jego rodziny w rozumieniu prawa cywilnego, na spłatę długów powstałych bez winy proszającego, na kupno niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, c) na koszty budowy własnego mieszkania.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w części I. jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela domu, podlegającym ochronie lokatorów i 2) jeżeli same lub do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, albo też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkanie w domu spółdzielczym. Z pośród wymienionych osób należy uwzględnić przede wszystkim osoby znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnym położeniu mieszkaniowym (np. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę itp.). Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

III. Osoba, ubiegająca się o zaliczkę, winna szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Sprawa przyznania zaliczki i jej wysokość zależna jest od uznania władzy, uprawnionej do udzielania zaliczek.

Udzielenie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

IV. Zaliczki na uposażenie przyznaje się w złotych również i dla personelu, przebywającego zagranicą. Wysokość zaliczek nie może przekraczać: a) na cele konsumpcyjne — 2-miesięcznego uposażenia; b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego — 3-miesięcznego upo-

sażenia; c) na budowę własnego mieszkania — 6-miesięcznego uposażenia.

Warunkiem udzielania zaliczek praktykantom, asesorum i aplikantom sądowym, oraz zaliczki przekraczającej 3-miesięczne uposażenie osobom, które nie nabyły jeszcze praw emerytalnych, jest zabezpieczenie hipoteczne, albo zobowiązanie dwu wypłacalnych ręcycieli.

Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem lokalnym i zasiłkiem wyrównawczym, a dla oficerów i szeregowych Straży Granicznej, nie mających prawa do dodatku lokalnego — wraz z dodatkiem służbowym. Dla żołnierzy, wyszczególnionych w części I-ej za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się uposażenie, określone w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) wraz z dodatkiem wyrównawczym, określonym w art. 12 tegoż rozporządzenia.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej jak 12, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej, niż 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej, niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym niż 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej, niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę we władzach i urzędach niższych instancji należy do władz bezpośrednio podległych władzy naczelnej z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych należy do tych władz z wyjątkiem ich kierowników, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów.

Przyznawanie zaliczek budowlanych, przekraczających 3-miesięczne uposażenie, należy do władzy naczelnej.

VII. Przyznanie w przypadkach zastępujących na szczególne uwzględnienie zaliczki, nie odpowiadającej zasadom niniejszego zarządzenia, wymaga każdorazowo zgody Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

VIII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego należy zaległe raty zaliczkowe potrącić w całości względnie wyegzekwować z zabezpieczenia hipotecznego lub od ręcycieli.

IX. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku, zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

X. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 lipca 1930 r. L. D. III. 205/1/30 w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

XI. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XII. Poprzedni okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1933 r. Nr. 42-2/10 w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów: (—) L. Kozłowski.

Powyższe rozporządzenie Pana Prezesa Rady Ministrów podaję do wiadomości i ścisłego stosowania.

Minister: (—) W. Jędrzejewicz.

102.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa,

O k ó l n i k Nr. 117

z dnia 26 lipca 1934 r. (BP-16067/34)

w sprawie przyznawania wyższego wynagrodzenia nauczycielom kontraktowym z tytułu użytkowania wyższych kwalifikacji.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że przyznawanie wyższego wynagrodzenia nauczycielom kontraktowym z tytułu uzyskania przez nich wyższych kwalifikacji, może następować tylko w drodze rozwiązania z nimi dotychczasowych kontraktów (z zachowaniem terminów wypowiedzenia umów) i zawierania nowych na zmienionych już warunkach.

w z. Dyrektora Biura Personalnego:

(—) **Z. Lepecki,**

Ministerjalny Wizytator Szkół.

103.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.

Warszawa, dnia 15. czerwca 1934.

Nr. BP-4897/34.

Do

Kuratorjum Okręgu Szkolnego
Poznańskiego

w Poznaniu

w sprawie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Na pismo z dnia 17. II. 1934 r.

Nr. II. 15123/34.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia co następuje:

W myśl rozporządzenia z dnia 18. listopada 1932 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 99) pierwsze półrocze trwa od 20 sierpnia do 22 grudnia, zaś w myśl rozporządzenia z dnia 24 stycznia 1934 r. (Dz. U. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 5) jeśli zajęcia w godzinach nadliczbowych trwają tylko przez jedno półrocze — dodatek służbowy za godziny nadliczbowe wypłaca się przez 6 miesięcy.

Jakkolwiek pierwsze półrocze trwa tylko 4 miesiące i 2 dni, to jednak nauczyciel winien otrzymywać dodatek służbowy za godziny nadliczbowe przez 6 miesięcy, a to w myśl § 2, lit. b. rozporządzenia z dnia 24 stycznia 1934 r. Nr. B. P. 2754/34.

Sprawa wynagrodzenia przysługującego nauczycielowi seminarjum za godziny nadliczbowe udzielane w szkole ćwiczeń, oraz wynagrodzenia przysługującego nauczycielowi szkoły ćwiczeń w seminarjum — załatwiona będzie oddzielnym pismem.

Dyrektor Biura Personalnego
(—) Jan T. Lipka.

104.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa, dnia 15 czerwca 1934 r.
Nr. BP-6098/34.

Do
Kuratorium Okręgu Szkolnego
Krakowskiego

w Krakowie

w sprawie terminów automatycznych posunięć do wyższych grup z tytułu uzyskania kwalifikacji.

Na pismo z dn. 3. III. 1934 r.
Nr. BP-11662/34.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że niekwalifikowany nauczyciel szkoły średniej ogólnokształcącej, który na dzień 1. II. 1934 r. został zaszeregowany z dawnej grupy IX. do nowej X., oraz uzyskał pełne kwalifikacje do nauczania w szkołach średnich po 1. II. 1934 r. — może z tego tytułu otrzymać wyższe uposażenie dopiero z dniem 1. I. 1935 r., przyczem uposażenie to winno być wówczas uregulowane w myśl § 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19. grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 781).

Sprawa uwzględniania przy wymiarze uposażenia nauczycieli czasu urlopów płatnych lub bezpłatnych będzie załatwiona oddzielnie.

Dyrektor Biura Personalnego
(—) Jan T. Lipka.

105.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa, dnia 30 czerwca 1934 r.
Nr. II P-5405/34.

W sprawie pogadanki w szkołach.

W dniu 15 czerwca 1934 r. padł od kuli skrytobójcy ś. p. Generał brygady Bronisław Pieracki, Minister Spraw Wewnętrznych.

Padł na posterunku.

Zamordowano żołnierza bez skazy, jednego z najlepszych obywateli, zasłużonego męża stanu, członka Rządu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Głęboko wstrząśnięci i żalem złączeni oddaliśmy Zmarłemu należny Mu hołd.

Pozostał nam do naśladowania wartościowy przykład żołnierskiego oddania, pracy i poświęcenia dla Państwa.

Stąd też postać ś. p. Gen. Bronisława Pierackiego winna być szczególnie znana i bliska młodzieży.

W tym celu polecam, by w pierwszym dniu nauki w nowym roku szkolnym zbliżeniu młodzieży do postaci Zmarłego została poświęcona przez przeprowadzenie stosownych pogadarek część lekcji — gdy chodzi o młodszą dźiatwę, a cała godzina lekcyjna — gdy chodzi o młodzież starszą.

Pogadanki winny się odbyć we wszystkich podległych mi szkołach i zakładach naukowych.

Materiał do nich zostanie przesłany dodatkowo.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) Jędrzejewicz.

106.

Minister Skarbu.
L. D. I. (37489/Em/34.

Warszawa, dnia 27 czerwca 1934 r.

Do

Izby Skarbowej Grodzkiej w/m.
Izby Skarbowej I. we Lwowie
Izby Skarbowej w Poznaniu
Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego
Wydział Skarbowy w Katowicach.

W sprawie zyrotu kosztów przesiedlenia.

1.

W myśl art. 21 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 20, poz.

160) funkcjonariusz państwowy ma prawo z powodu przeniesienia go w stan spoczynku do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia z rodziną z ostatniego miejsca zamieszkania do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska według przepisów, normujących sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej.

Na tych samych zasadach służy prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia również wdowom i sierotom po zmarłych urzędnikach.

Sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej normuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym, oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320). Cytowane dalej paragrafy odnoszą się do tego rozporządzenia.

Prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia służy zarówno emerytowi, jak i urzędnikowi, przeniesionemu w stan spoczynku bez emerytury.

I. Funkcjonariusze państwowi.

2.

Zwrot kosztów przesiedlenia obejmuje:

1) Zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego w stan spoczynku i jego rodziny (§ 2 ust. 1. III. a. 2), a mianowicie:

a) cen biletów jazdy koleją lub statkiem, oraz kosztów przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi (§ 13);

b) ryczałt w wysokości 1,50 zł. za każdy dojazd do dworca (przystani, stacji autobusowej, lotniczej i t. d.) i z dworca (przystani, stacji autobusowej, lotniczej i t. d.) (§§ 13 i 19);

2) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 2 ust. 1. III. a. 3 i § 23 ust. 4);

3) ryczałt na pokrycie wszystkich innych wydatków w wysokości: dla samotnego: 50% jednomiesięcznego, dla utrzymującego rodzinę — 100% jednomiesięcznego ostatniego uposażenia zasadniczego w czynnej służbie wraz z zasiłkiem wyrównawczym (§ 23 ust. 1).

3.

Przez rodzinę, za której przesiedlenie służy emerytowi zwrot kosztów, należy rozumieć w myśl § 3 pozostających na jego utrzymaniu:

1) żonę — z wyjątkiem sądowo separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

2) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania;

3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związku małżeński.

Emerytowi nie służy prawo do zwrotu kosztów przejazdu **osób ze służby.**

4.

Emerytowi nie służy prawo do **diet.**

5.

Aby stwierdzić pozostawanie na utrzymaniu emeryta: żony lub męża i dzieci oraz zupełną niezdolność męża do zarobkowania albo ułomność dzieci, władza skarbową powinna zażądać od powiatowych władz administracji ogólnej przeprowadzenia odpowiedniego dochodzenia. Przeprowadzenie takiego dochodzenia jest jednak zbyt ciężkie, jeżeli w aktach emeryta są wystarczające dowody dla stwierdzenia tych okoliczności.

6.

Zwrot ceny biletów obejmuje faktycznie zapłaconą cenę biletów przejazdów koleją lub statkiem według tej klasy, do jakiej uprawniało emeryta ostatnio zajmowane w służbie czynnej stanowisko. Za tę samą klasę należy zwrócić koszt przejazdu rodziny emeryta.

Postanowienia o klasach, za które mogą przesiedlający się otrzymać zwrot ceny biletów, zawiera § 14.

Jeżeli przesiedlającym się służy prawo do ulgowej ceny biletów, zwraca się jedynie tę ulgową cenę, bez względu na to, czy z tych ulg faktycznie skorzystali.

Przesiedlającym się zwraca się ceny biletów II lub I klasy, jeżeli do przejazdu tą klasą mieli prawo i jeżeli faktycznie w tej klasie podróż odbyli. Aby stwierdzić tę ostatnią okoliczność, władza skarbową żąda przedłożenia oryginalnych biletów jazdy, które przesiedlający się mogą zatrzymywać za zgodą dyżurnych ruchu, bądź zaświadczeń kas biletowych.

7.

Emerytowi nie służy prawo do zwrotu kosztów przewozu osobistego bagażu podróжного (§§ 13 i 15).

8.

O zwrocie kosztów **przejazdów kołowych** stanowi § 16.

9.

O zwrocie kosztów przewozu **urządzenia domowego** stanowi § 23 ust. 4.

10.

Zwrot kosztów przesiedlenia służy tylko tym funkcjonariuszom przeniesionym w stan spoczynku, którzy dokonają przesiedlenia w ciągu roku od przeniesienia w stan spoczynku. Termin ten dotyczy samego przesiedlenia, a nie przedłożenia rachunków i dowodów (art. 21 ust. 2. ustawy emerytalnej).

11.

Zwrot kosztów przesiedlenia się rodziny i przewozu urządzenia domowego służy przesiedlającemu się bez względu na to, czy rodzina przesiedliła się a urządzenie domowe zostało przewiezione jednocześnie z jego przesiedleniem się, czy też w innym czasie, byleby został zachowany jednoroczny termin.

Rachunki kosztów przesiedlenia i odpowiednie dowody powinny być przedstawione w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po przesiedleniu się, a rachunki kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu (§ 24 ust. 1).

Ministerstwo utrzymuje jednak w mocy swój okólnik L. D. I. 50565/Em/33 z 18 października 1933 r. polecający Izdom uwzględnianie podań, złożonych po upływie 14-dniowego terminu we wszystkich usprawiedliwionych przypadkach.

II. Wdowy i sieroty.

12.

Przy zwrocie w myśl art. 77 ustawy emerytalnej kosztów przesiedlenia wdów i sierot należy stosować poprzednie wyjaśnienia niniejszego okólnika z następującymi odchyleniami:

13.

Do zwrotu kosztów przesiedlenia mają prawo jedynie wdowy i sieroty co do których nie zachodzą przeszkody, przewidziane w art. 69 ustawy emerytalnej, sieroty zaś nadto, o ile nie skończyły 18 roku, a w razie uczęszczania do szkół publicznych — 24 roku (art. 72 ustawy emerytalnej).

14.

Ryczałt należy wypłacić w wysokości 50% uposażenia, jeżeli uprawnioną do zwrotu kosztów przesiedlenia jest tylko wdowa lub tylko jedna sierota; w pozostałych przypadkach należy wypłacać ryczałt w wysokości 100% uposażenia.

15.

Termin roczny, w którym winno nastąpić przesiedlenie, liczy się, jeśli chodzi o wdowy i sieroty, pozostałe po urzędnikach, zmarłych w czynnej służbie, od ich śmierci, a jeśli chodzi o wdowy i sieroty, pozostałe po urzędnikach, zmarłych po przeniesieniu w stan spoczynku — od tego przeniesienia.

16.

Wdowy i sieroty, pozostałe po urzędnikach, zmarłych w czynnej służbie a zamieszkałe ostatnio zagranicą, mają prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia z tego miejsca zamieszkania do nowego miejsca zamieszkania w kraju lub w W. M. Gdańsku.

Natomiast wdowy i sieroty po urzędnikach, zmarłych po przeniesieniu w stan spoczynku, mają prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia tylko w obrębie kraju.

17.

O zwrocie kosztów przejazdu od miejsca zamieszkania zagranicą do granicy Państwa Polskiego stanowią §§ 31, 38—40, 44, 46, 48 i 50 (o ile powołuje się na § 24).

18.

Jeżeli wdowa i sieroty mieszkały ostatnio poza miejscem służbowym zmarłego urzędnika, należy im się zwrot kosztów przesiedlenia od ich ostatniego miejsca zamieszkania w wysokości nie wyższej jednak od kosztów, któreby wynosiły, gdyby mieszkały ostatnio w miejscu służbowym zmarłego urzędnika.

19.

Rozporządzenie z 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym, oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 25 kwietnia 1934 r. z mocą obowiązującą od 1 lutego 1934 r.

Przepisy tego rozporządzenia należy stosować w tych wszystkich przypadkach, gdy przesiedlenie nastąpiło po dniu 31 stycznia 1934 r.

o tem zaś, kiedy nastąpiło przesiedlenie, decyduje moment zgłoszenia się przesiedlającego w biurze meldunkowym na zamieszkanie w nowym miejscu zamieszkania.

W przypadkach jednak, gdy z przesiedlającym się stosunek służbowy został rozwiązany jeszcze przed 1 lutego 1934 r., ryczałt, przewidziany w § 23 ust. 1 rozporządzenia z 28 marca 1934 r. należy obliczać nie według przepisów tego rozporządzenia, ale według postanowień § 19 ust. 2. dawnego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. str. 71, poz. 651), a zatem w wysokości 60% lub 120% od uposażenia, ostatecznie otrzymanego w służbie czynnej, w wymiarze dla samostanowienia (bez dodatku ekonomicznego).

(—) **M. Węgrzynowski**,
Dyrektor Departamentu.

107.

Urząd Wojewódzki Śląski
w Katowicach.

Nr. O. P. I-35/1. Katowice, dnia 25 maja 1934 r.

OKOLNIK Nr. 6
w sprawie szkolnych kas oszczędności.

Do

Dyrekcji państwowych, komunalnych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych, seminarjów nauczycielskich oraz Inspektorów Szkolnych

w Województwie Śląskiem.

Z uwagi na doniosłe znaczenie akcji oszczędnościowej Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego, przystępuje do jej rozpowszechnienia na terenie szkół i w tym celu poleca zorganizowanie możliwie we wszystkich szkołach „Szkolnych Kas Oszczędności“ (S. K. O.)

Szkolne Kasy Oszczędności działać winny w oparciu o jedną z dwu instytucji oszczędnościowych mianowicie: Pocztową Kasę Oszczędności (P. K. O.) i Komunalne Kasy Oszczędności miejskie i powiatowe (K. K. O.), jako instytucje zupełnie pewne (popularne) ręczące za wkłady całemi swemi majątkami.

Wybór instytucji oszczędnościowej pozostawia się do swobodnego uznania szkołom, przyczem każda S. K. O. powinna zasadniczo współpracować wyłącznie z jedną instytucją oszczędnościową.

Akcja oszczędnościowa da należyte wyniki pedagogiczne i finansowe jeśli będzie powszechna, ciągła i trwała, co osiągnąć można przez:

- 1) przyjmowanie wkładów począwszy od 1 grosza,
- 2) wpajanie w młodzież zrozumienia idei oszczędności i przyzwyczajanie oszczę-

dzających do systematycznego oszczędzania,

- 3) traktowanie wkładów uczniowskich jako nienaruszalnych, aż do czasu ukończenia przez oszczędzającego nauki,
- 4) umiejętnie zorganizowaną propagandę, tak wśród młodzieży szkolnej jak i opieki domowej, ze szczególnem podkreśleniem zasady, że oszczędności winny stanowić własność młodzieży, a nie rodziców, z uwagi na to, że zaoszczędzona kwota ułatwić ma uczniowi, po ukończeniu nauki, zdobycie zawodu, warsztatu pracy względnie kontynuowanie dalszych studiów.

Ustanowiony dla propagandy idei oszczędności międzynarodowy „Dzień oszczędności“, przypadający na 31 października każdego roku, przeznaczony należy na okolicznościowe pogadanki i odczyty dla młodzieży i rodziców.

Celem należytego przeprowadzenia akcji oszczędnościowej w szkołach ustanawia Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego, dla wszystkich Szkolnych Kas Oszczędności następujący ustrój:

1) każda szkoła stanowi osobną Szkolną Kasę Oszczędności,

2) na czele S. K. O. stoi referent wyznaczony z pośród grona nauczycielskiego przez dyrektora względnie kierownika szkoły,

3) na czele komórki oszczędnościowej, którą jest klasa lub oddział, stoi gospodarz klasy lub oddziału podlegający w sprawach S. K. O. bezpośrednio referentowi tej kasy,

4) referenci S. K. O. szkół powszechnych podlegają referentom oszczędnościowym przy Inspektoratach Szkolnych, wyznaczonym przez Inspektorów Szkolnych.

5) referenci oszczędnościowi przy Inspektoratach Szkolnych jak również referenci S. K. O. szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz seminarjów nauczycielskich podlegają Wojewódzkiemu referentowi oszczędnościowemu w Wydziale Oświecenia Publicznego.

Sprawne funkcjonowanie i odpowiedni rozwój S. K. O. zapewni przedewszystkiem należyty nadzór i ścisła kontrola, wykonywana przez P. P. Wizytatorów, inspektorów, dyrektorów i kierowników szkół, wraz z referentami oszczędnościowymi. Funkcjonariusze Pocztowej Kasy Oszczędności i Komunalnych Kas Oszczędności miejskich i powiatowych sprawują nadzór pod względem technicznym.

Szczegółowy plan działania Szkolnych Kas Oszczędności określają załączone instrukcje.

W miarę rozwoju akcji oszczędnościowej w szkołach stosowane będą pewne ułatwienia dla referentów oszczędnościowych w szkołach i Inspektoratach Szkolnych.

W końcu Urząd Wojewódzki, Wydział Ośw. Publ. upoważnia P. P. Inspektorów, Dyrektorów i Kierowników szkół do wyznaczenia referentów oszczędnościowych, tak, aby akcja mogła

być uruchomiona w całej pełni z początkiem roku szkolnego 1934/35.

Nazwiska i adresy referentów przy Inspektoratach Szkolnych, oraz w zakładach średnich ogólnokształcących, zawodowych i seminarjach nauczycielskich zechcą P. P. Inspektorzy i Dyrektorzy nadesłać Wydziałowi Oświecenia Publicznego w terminie do dnia 2 czerwca b. r. włącznie, celem umożliwienia instytucjom oszczędnościowym zwołania konferencji informacyjnej jeszcze w bieżącym roku szkolnym.

Za Wojewodę:

(—) **Dr. Kupczyński,**

Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

INSTRUKCJA

dla Szkolnych Kas Oszczędności opartych o Komunalne Kasy Oszczędności.

I. Cel, nazwa i siedziba S. K. O.

1) Dla zaprawienia młodzieży szkolnej do systematycznego i ciągłego oszczędzania oraz celem wdrożenia poszanowania nawet najdrobniejszych sum, tworzy się Szkolne Kasy Oszczędności, oparte o terytorjalnie najbliższą Komunalną Kasę Oszczędności.

a) S. K. O. przyjmuje oszczędności tylko w walucie polskiej począwszy od 1 gr. i składa je w K. K. O. jak również dokonuje wypłat.

2) Nazwa S. K. O. brzmi: Szkolna Kasa Oszczędności szkoły przy Komunalnej Kasie Oszczędności miasta, powiatu w

3) Każda szkoła tak powszechna jak i średnia ogólnokształcąca oraz zawodowa, niezależnie od ilości klas, tworzy jedną Szkolną Kasę Oszczędności, składającą się z komórek oszczędnościowych, które stanowią poszczególne kasy, względnie oddziały.

II. Ustrój S. K. O.

4) Na czele S. K. O. każdej szkoły, stoi referent S. K. O. wyznaczony z pośród grona nauczycielskiego przez dyrektora względnie kierownika szkoły.

5) Na czele komórki oszczędnościowej stoi gospodarz klasy lub oddziału, jako kierownik komórki oszczędnościowej, który w sprawach S. K. O. podlega bezpośrednio referentowi S. K. O.

6) Referenci S. K. O. szkół powszechnych podlegają referentowi oszczędnościowemu przy Inspektoracie Szkolnym, wyznaczonemu przez Inspektora Szkolnego.

7) Referenci oszczędnościowi przy Inspektoracie Szkolnym jak również referenci S. K. O. szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz zakładów kształcenia nauczycieli podlegają wojewódzkiemu referentowi oszczędnościowemu w Wydziale Oświecenia Publicznego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

III. Organizacja techniczna S. K. O.

U w a g a: Skróty używane w instytucji:

K. K. O.: Komunalna Kasa Oszczędności.

S. K. O.: Szkolna Kasa Oszczędności.

Referent S. K. O.: referent Szkolnej Kasy Oszczędności.

8) Wszyscy uczniowie należą do komórek S. K. O. bez względu na to, czy oszczędzają, czy nie. Każda komórka posiada własny dziennik oszczędnościowy, który prowadzi i przechowuje kierownik komórki oszczędnościowej.

9) Uczeń, który zaoszczędzi przynajmniej 50 gr. otrzymuje książeczkę oszczędnościową K. K. O., która posiada wszelkie przywileje książeczek oszczędnościowych K. K. O. nadanych jej ustawą z 13. IV. 1927 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności. Książeczka jest zaopatrzona w zastrzeżenie pozwalające na podejmowanie gotówki tylko przez właściciela książeczki lub jego prawnych opiekunów.

10) Kierownik komórki oszczędnościowej gromadzi oszczędności całej komórki — poczem zebrane pieniądze przekazuje referentowi S. K. O. sporządzając zestawienie na przepisanych formularzach, przy równoczesnym wpisie do książeczki oszczędnościowej.

A. Czynności i obowiązki kierowników komórki oszczędnościowej (gospodarza klasy względnie oddziału).

11) Oszczędności uczniów zbiera kierownik komórki oszczędnościowej i wpisuje do dziennika oszczędnościowego dostarczonego w tym celu przez K. K. O. Dziennik oszczędnościowy składa się z kartek ponumerowanych i odpowiednio poliniowanych. (Wzór Nr. 1. Poszczególne przykłady księgowan podane są we wzorach).

12) Każdy uczeń posiada w dzienniku oszczędnościowym 1 stronę. Wpis uczniów powinien nastąpić z początkiem roku szkolnego i być równobrzmiącym co do kolejności i liczby z katalogiem klasowym tak, że w dzienniku oszczędnościowym otwiera się dla każdego ucznia oddzielne konto.

13) Oszczędności od 1 gr. począwszy zbiera kierownik komórki oszczędnościowej codziennie w przerwach między lekcjami i przechowuje u siebie względnie w skarbonce oszczędnościowej, którą na żądanie dostarczy K. K. O. Wpis oszczędności do dziennika oszczędnościowego, następuje w obecności ucznia, atryamentem. Wpis do książeczki oszczędnościowej kwot przekraczających 50 gr. następuje dwa razy w miesiącu w czasie ustalonym przez referenta S. K. O. i w sposób podany w dziale IV.

a) Jeżeli oszczędności złożone przez jednego ucznia przekraczają kwotę 10 zł. należy je najpóźniej w ciągu 24 godzin przekazać referentowi S. K. O.

b) Wszelkie wpisy tak do dziennika oszczędnościowego jak i do książeczki oszczęd-

nościowej należy dokonywać starannie, czytelnie, czysto i tylko atramentem. W razie pomyłki należy omyłkowo wpisaną cyfrę przekreślić tak, by była czytelna i dokonać na nowo wpisu. Stanowczo nie wolno wycierać, wyskrobywać względnie przepisywać lub zalepiać liczb.

14) Uczeń, który oszczędził 50 gr. otrzymuje książeczkę oszczędnościową o ile jej jeszcze nie posiada. Do książeczki wpisuje się nawet nierówne kwoty, o ile przekraczają one 50 gr. (n. p. 53 gr., 1,25 zł. i t. p.).

15) Dwa razy w miesiącu w dniach ustalonych przez referenta S. K. O. poza wypadkiem, o którym mowa w punkcie 13 „a” sporządza kierownik komórki oszczędnościowej z wpłat przekraczających 50 gr. zestawienie klasowe, wypisując do niego te kwoty, które przekazuje referentowi S. K. O. Suma zestawienia musi być równa z sumą pieniędzy, którą przekazuje referentowi.

- a) Zestawienie sporządza kierownik komórki oszczędnościowej na specjalnych drukach (wzór Nr. 2) w dwóch egzemplarzach (przez kalkę), zaopatrując je w własnoręczny podpis. Oryginał zestawienia otrzymuje referent S. K. O., kopię zaś na której znajduje się pokwitowanie odbioru pieniędzy przez referenta, zatrzymuje u siebie. Przy oddaniu pieniędzy referentowi S. K. O. wręcza kierownik komórki oszczędnościowej równocześnie książeczkę oszczędnościową oraz dziennik oszczędnościowy.
- b) Kierownicy komórek oszczędnościowych są odpowiedzialni za zgodność wpisów do dziennika oszczędnościowego i do książeczek oszczędnościowych, jak również odpowiadają oni majątkowo za znajdującą się w ich przechowaniu gotówkę.

B. Czynności i obowiązki referenta S. K. O.

16) Technicznym kierownikiem S. K. O. jak i głównym propagatorem idei oszczędności na terenie szkoły jest referent S. K. O. mianowany w sposób wymieniony w rozdziale II.

- a) Z początkiem każdego roku szkolnego przesyła referent S. K. O. do K. K. O. przy której S. K. O. jest zorganizowana, wzór własnego podpisu i swego zastępcy, oraz wzory podpisów kierowników komórek oszczędnościowych, jak również terminy ustanowione do zbierania i odsyłania oszczędności.

17) Referent S. K. O. kieruje całą akcją oszczędnościową na terenie danej szkoły. Jest on administratorem oszczędności uczni i odpowiada majątkowo za należyty i zgodny z efektywną wpłatą lub wypłatą wpis do książeczek oszczędnościowych. Do obowiązków referenta należy również zestawienie statystyk dla władz szkolnych.

18) Referent odpowiada również i niezależnie od odpowiedzialności kierowników komórek oszczędnościowych za prawidłowe i należyte prowadzenie dzienników oszczędnościowych. W tym celu przysługuje referentowi nie tylko prawo ale i obowiązek przynajmniej raz w miesiącu uzgodnienia stanu książeczek oszczędnościowych z dziennikiem oszczędnościowym.

19) Referent wyznacza dni i godziny w miesiącu (np. 3-go i 18-go), w których przyjmuje zestawienie klasowe od kierowników komórek oszczędnościowych, kwituje odbiór z nagromadzonych w tym okresie oszczędności oraz dokonuje wypłat.

- a) Najpóźniej w przeciągu 24 godzin od chwili odbioru pieniędzy od kierowników komórek oszczędnościowych, sporządza zestawienie ogólne (wzór Nr. 3), wpłacając równocześnie uwidocznioną w zestawieniu kwotę do K. K. O. osobiście lub za pomocą przekazu przez P. K. O.
- b) Zestawienie ogólne sporządza on na podstawie dziennika oszczędnościowego i dostarczonych zestawień klasowych przez kierowników komórek oszczędnościowych, dołączając do zestawienia ogólnego, oryginały zestawień klasowych, w których poza tym wypełnia jeszcze dodatkową rubrykę a mianowicie dotychczasowy stan oszczędności i obecny.
- c) Wszelkie wpłaty ponad 10,— zł (punkt 13 a) obowiązany jest referent przekazać do K. K. O. natychmiast bez względu na ustalone terminy.

20) Referent S. K. O. powinien stale utrzymywać kontakt z K. K. O. i na jej zaproszenie przybyć w czasie godzin urzędowych do lokalu Kasy. W tym wypadku przysługuje referentowi zwrot kosztów podróży i djet, wysokość których zostanie ustalona przez Związek Komunalnych Kas Oszczędności.

21) K. K. O. prowadzi na podstawie przesyłanych sprawozdań specjalne konta dla każdego ucznia oddzielnie i segreguje je dla każdej S. K. O. i komórki oszczędnościowej oddzielnie.

IV. Książeczka oszczędnościowa S. K. O.

22) Członkowie S. K. O. otrzymują jako dowód złożonych oszczędności, książeczkę oszczędnościową właściwej K. K. O. Książeczka oszczędnościowa S. K. O. posiada wszystkie przywileje nadane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. IV. 1927 r. o K. K. O. z tem zastrzeżeniem, że wypłat z tej książeczki dokonuje się tylko do rąk właściciela na żądanie rodziców lub opiekunów i za zgodą referenta SKO.

23) Wystawienie nowej książeczki oszczędnościowej oraz pierwszy wpis dokonuje tylko K. K. O., następne zaś wpisy i odpisy referent łącznie z kierownikiem komórki.

24) Dopisy i odpisy na książeczce oszczędnościowej uskutecznia referent S. K. O. łącznie z kierownikiem komórki oszczędnościowej w ten sposób, że kierownik komórki oszczędnościowej wpisuje na podstawie dziennika oszczędnościowego do książeczki datę, stronę dziennika oszczędnościowego, kwotę i stan kapitału, oraz kładzie swój podpis. Referent S. K. O. sprawdza zgodność tych zapisów z dziennikiem oszczędnościowym, wpisuje stan kapitału słowami i kładzie również swój podpis.

a) Odpisy może uskutecznić referent tylko po porozumieniu się z rodzicami względnie opiekunami dziecka. Uczeń może podjąć bez żadnych terminów wypowiedzenia połowę kapitału, resztę zaś po uprzednim 3 miesięcznym wypowiedzeniu.

b) Wpłaty wpisuje się atramentem niebieskim względnie czarnym. **Wpłaty należy wpisywać tak w dzienniku oszczędnościowym jak i w książeczce oszczędnościowej atramentem czerwonym.**

25) Wpłat oszczędności szkolnych dokonuje referent S. K. O. z funduszków zebranych przez kierowników komórek oszczędnościowych. O ile fundusze te nie wystarczą na wypłatę, referent zwróci się pisemnie lub osobiście do właściwej K. K. O., przedkładając wypowiedzenie podpisane przez siebie, o ile kwota nieprzekracza 20 zł. O ile wypowiedzenie obejmuje sumę większą niż 20 zł., z jednej książeczki, powinno ono być podpisane przez opiekuna dziecka i referenta S. K. O. przy równoczesnym przedłożeniu książeczki oszczędnościowej.

26) Jako zachętę do wydajniejszego oszczędzania zapewniają K. K. O. oszczędnościom szkolnym każdorazową najwyższą stopę procentową, od wkładów płaconych przez daną K. K. O., oraz dwukrotną kapitalizację w ciągu roku. Początek oprocentowania rozpoczyna się od następnego dnia po dokonaniu wpisu i biegnie aż do dnia poprzedzającego wypłatę.

Dopisywanie odsetek dokonuje dwa razy w roku K. K. O. w ten sposób, że referent S. K. O. przesyła książeczki z całej szkoły w terminie umówionym, K. K. O. zaś po obliczeniu odsetek odsyła je z powrotem.

27) W razie przeniesienia się dziecka do innej szkoły i do innej S. K. O., likwiduje się w zasadzie dotychczasową książeczkę oszczędnościową i przekazuje się kwotę oszczędności do właściwej K. K. O., która wystawia nową książeczkę oszczędnościową.

a) W razie wystąpienia dziecka ze szkoły, zamieni K. K. O. książeczkę S. K. O. na normalną książeczkę oszczędnościową. W razie śmierci dziecka, przechodzi kwota zaoszczędzona na jego prawnych spadkobierców.

28) Wszelkie zlikwidowane książeczki oszczędnościowe powinien referent przekazać do K. K. O.

29) W razie utraty względnie zniszczenia książeczki oszczędnościowej należy bezzwłocznie

zawiadomić o tem K. K. O. Komunalna Kasa Oszczędności wystawi nową książeczkę opiewającą na saldo zgubionej książeczki w terminie dwumiesięcznym od dnia zgłoszenia zguby — likwidując poprzednie konto.

V. Obowiązek tajemnicy.

30) W sprawach S. K. O. dotyczących szczególnie wysokości wkładów oszczędnościowych poszczególnych członków S. K. O. obowiązuje wszystkich a więc kierownika komórki, referenta S. K. O., referenta oszczędnościowego przy Inspektoracie Szkolnym oraz wojewódzkich referentów oszczędnościowych ścisła tajemnica na równi z urzędnikami K. K. O. i z temi samemi konsekwencjami.

31) Wszelkie statystyki podawane do publicznej wiadomości nie mogą zawierać nazwisk, lecz powinny być zebrane klasami dla całej S. K. O.

VI. Stosunek S. K. O. do K. K. O.

32) S. K. O. zorganizowana na niniejszych zasadach jest ekspozyturą właściwej terytorjalnie K. K. O.

33) Ze względu na cel i dobro sprawy wynika dla referentów S. K. O., kierowników komórek i wszelkich osób biorących udział w tej akcji więcej obowiązków i pracy do spełnienia, niżeli przywilejów. Grono nauczycielskie spełnia wszystkie czynności bezpłatnie czerpiąc moralne zadowolenie w rozwoju idei mającej zasadnicze dla naszego Państwa znaczenie.

34) Referenci S. K. O. nawiązują stosunek z terytorjalnie najbliższą K. K. O., od której otrzymują bezpłatnie wszelkie potrzebne druki do prowadzenia S. K. O. Celem zapewnienia ciągłości współpracy raz nawiązany stosunek należy utrzymać.

35) Referent i kierownicy komórek oszczędnościowych są meżami zaufania K. K. O. i z tego powodu podlegają bezpośrednio kontroli delegata K. K. O. Winni oni ściśle przestrzegać wszelkich wskazówek odnoszących się do technicznego prowadzenia S. K. O.

36) Referent S. K. O. ma prawo wglądu do akt i kont S. K. O. w danej K. K. O. w razie potrzeby.

37) Wszelkie przybory, druki i materiały propagandowe, dostarcza K. K. O. bezpłatnie, jak również korespondencja referenta S. K. O. z K. K. O. odbywa się na koszt K. K. O.

38) Koszta podróży referenta S. K. O. jak również referentów oszczędnościowych przy Inspektoratach Szkolnych ponosi ta K. K. O., do której S. K. O. należy. Koszta podróży wojewódzkich referentów oszczędnościowych ponosi Związek Komunalnych Kas Oszczędności.

VII. Władze Nadzorcze S. K. O.

39) Nadzór nad S. K. O. prowadzą właściwe Władze Szkolne w porozumieniu z władzami

Zestawienie klasowe

Wzór II.

Do

Referenta S. K. O.

przy

w

Klasa . . . załącza zł i prosi o zapisanie na książeczki.

Oddział

L. bież.	Nr. książeczki oszczędn.	Nazwisko i imię właściciela książeczki	Wpłata		Wypełnia urzędnik kasy				Odsetki		Uwagi
					Stan wkładów		%				
					dotychczas	nowy					
zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr				

., dnia 193 r.

Za zgodność:

(Kierownik komórki)

Referent S. K. O.

INSTRUKCJA DLA SZKOLNYCH KAS OSZCZĘDNOŚCI OPARTYCH O P. K. O.

Ponieważ instytucje oszczędnościowe przyjmują na książeczki oszczędnościowe wkładki poczynawszy od 1 zł., a niektóre instytucje (między niemi P. K. O.) tylko wkładki zaokrąglone w złotych (bez ułamków groszowych), przeto do zapisywania i prowadzenia ewidencji drobnych oszczędności groszowych, zbieranych przez młodzież szkolną, służą **kartony wkładkowe P. K. O.**

Drobne wkładki oszczędnościowe przyjmuje w każdej klasie zbierający uczeń (względnie w najniższych klasach pp. nauczyciele) i zapisuje je na kartonach wkładkowych. Każdemu uczniowi, wnoszącemu do szkolnej kasy oszczędności pierwszą wkładkę, otwiera się dwa jednobrzmiące kartony wkładkowe, z których jeden (ozna-

czony n. p. literą A) znajduje się stale w posiadaniu ucznia i daje mu możność wykazania się wobec rodziców, że pieniądze uzyskane w domu zostały istotnie do szkolnej kasy oszczędności złożone. Drugi identyczny karton (oznaczony np. literą B) pozostaje stale w przechowaniu szkoły. Na podstawie przeto kartonu B może skarbnik — w wypadku zagubienia kartonu A przez ucznia wystawić mu duplikat, t. j. nowy karton, A. wiernie odpisany z kartonu B i oznaczony nagłówkiem „duplikat“.

Każdorazową najdrobniejszą wkładkę zapisuje zbierający na obydwóch dotyczących kartonach, wyrzucając jednocześnie stan (saldo) danego dnia (systemem drabinkowym).

Szkolna Kasa Oszczędności przy P. K. O.	Klasa
.	Szkoła
.	Rok szkolny 19

Nazwisko i imię ucznia: _____

Adres: _____ Zawód rodziców: _____

Miejsce i data urodzenia: _____ Nr. książeczki: _____

KARTON WKŁADKOWY

Data	+	zł	gr	P o d p i s	Data	+	zł	gr	P o d p i s
	Stan					Stan			
	Stan					Stan			
Do przenies.					Do przenies.				

Zasadniczo zebrana każdego dnia sumę drobnych oszczędności w każdej klasie oddają zbierający referentowi szkolnemu wraz z zestawieniem, t. j. odpisem imiennych wkładów, a uwiadczniającym poszczególne wkładki. Zestawienie winno być podliczone, a suma jego winna być zgodna z kwotą, wręczoną referentowi szkolnemu przez zbierającego. Referent szkolny sprawdza zestawienia i zapisuje do książki kasowej po stronie przychodu ogólną sumę każdego zestawienia, czyli ogólną sumę dzienną wkładek, zebranych w każdej klasie oddzielnie.

Np. 21. lutego 1930 Klasa I A . . . zł. 7,60
 „ „ „ „ „ I B . . . zł. 6,80 itd.

Gdy suma drobnych wkładek przekroczy na kartonie kwotę 1 zł. uczeń otrzymuje w najbliższym Urzędzie Pocztowym indywidualną książeczkę oszczędnościową P. K. O. przyczem poszczególne oszczędzający może posiadać tylko jedną książeczkę oszczędnościową. Wówczas Referent Szkolny odpisuje na obydwóch kartonach wkładkowych (A i B) kwotę złożoną na in-

dywidualną książeczkę P. K. O., dodając słowa: „złożona na książeczkę oszczędn. Nr.“ Podobnie zapisuje Referent Szkolny w książeczce kasowej po stronie rozchodu, każda kwotę złożoną w danym dniu w urzędzie pocztowym na książeczki oszczędnościowe P. K. O.
 Np. 26. lutego 1930

na książ. PKO. Nr. . . . Kamiński St. 1 zł.
 26. lutego 1930
 na książ. PKO. Nr. . . . Müller W. 3 zł.

W ten sposób saldo wyprowadzone danego dnia w książeczce kasowej daje stan gotówki, przechowywanej w szkolnej kasie oszczędności. Saldo to musi być zgodne z ogólną sumą stanów poszczególnych kartonów wkładkowych szkolnej kasy oszczędności. Skontrum kasy, względnie rewizja szkolnej kasy oszczędności, będzie przeto bardzo łatwa do przeprowadzenia i zabierze minimum czasu.

Pieniądze, niezłożone do urzędu pocztowego (gotówka) przechowuje skarbnik w kasie dyrek-

cji szkoły, w razie zaś braku takiej kasy, może je składać w urzędzie pocztowym na jedną wspólną książeczkę P. K. O., stanowiącą własność szkolnej kasy oszczędności.

Książeczki oszczędnościowe P. K. O. wydane poszczególnym uczniom, winny się znajdować w przechowaniu szkoły, a to dlatego:

- 1) aby ile możności uchronić książeczki te od zagubienia względnie zniszczenia, splamienia i t. p.,
- 2) aby uniemożliwić uczniom dowolne podejmowanie oszczędności w urzędach pocztowych.

System powyżej przedstawiony nie obciąża zbyt gromadnie nauczycielskiego. Referent szkolny prowadzi jedną jedyną książkę kasową najprostszym systemem. Poza nią zachodziłaby ewent. jeszcze potrzeba prowadzenia ewidencji (spisu) książeczek P. K. O. posiadanych przez szkolną kasę oszczędności.

Zbierający prowadzą w każdej klasie wspomniane podwójne kartony, których każdą ilość dostarczy na żądanie Oddział P. K. O. bezpłatnie. Kartony B znajdują się w przechowaniu wychowawcy klasy lub Referenta Szkolnego zamknięte w szafie.

P. K. O. jest największą instytucją oszczędnościową państwową nie obliczoną na zysk, instytucją użyteczności publicznej, dającą zarazem najlepszą gwarancję bezpieczeństwa powierzonych jej wkładów (Państwo ręczy swym majątkiem).

Oszczędności na książeczkach P. K. O. są płatne w każdym urzędzie pocztowym.

U w a g a: Korespondencja z P. K. O. jest bezpłatna.

108.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-39/12. Katowice, dnia 5 lipca 1934.

Organizacja szkół.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 23. maja 1934 r. Nr. II-G-2873/34 pozostawił bez zmiany dotychczasowy stan uprawnień następujących prywatnych szkół średnich ogólnokształcących:

- 1) Prywatnemu Seminarjum Nauczycielskiemu Żeńskiemu SS. de Notre Dame z językiem wykładowym niemieckim w Bielsku — niepełne prawa szkół państwowych,
- 2) Prywatnemu Ewangelickiemu Seminarjum Nauczycielskiemu Koedukacyjnemu z językiem wykładowym niemieckim w Bielsku — pełne prawa szkół państwowych.

Z a W o j e w o d ę :

(—) **Mgr. Mieczysław Gajer,**

p. o. Kierownika Oddziału I Ogólnego.
Referendarz.

Urząd Wojewódzki Śląski

Nr. OP. III-145/94. Katowice, dnia 1 sierpnia 1934

Organizacja szkół.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego udzielił prawa publiczności ośmio-klasowej prywatnej szkole powszechnej SS. Boromeuszek z polskim językiem wykładowym w Cieszynie na rok szkolny 1934/35 (Nr. O. P. III-145/94 z dnia 31 lipca 1934 r.). A

Z a W o j e w o d ę :

(—) **Ludwik Musioł,**

p. o. okr. wizytatora szkół.

109.

Nr. O. P. II-105/G/2.

KONKURS

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące stanowiska:

Kierownika 8-klas. publicznej szkoły powszechnej

Nr. 1 w **Brzezinach Śląskich,**

kierownika 6-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Psarach,** w pow. lublinieckim) mieszkanie służbowe).

kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Jastrzębiu Górnem** (kierownictwo to jest połączone z organistostwem).

kierownika 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Zwonowicach,** w pow. rybnickim (mieszkanie służbowe).

kierownika 8-klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. 3 w **Rydułtowach,** w powiecie rybnickim, (mieszkanie służbowe).

kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Czernicy,** w powiecie rybnickim (mieszkanie służbowe).

kierownika 5-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Jastrzębiu Dolnem,** w pow. rybnickim (mieszkanie służbowe).

kierownika 5-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Radlinie-Głównych** w powiecie rybnickim.

kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Piotrowicach** pow. Pszczyna.

Podania należyte poparte dokumentami należy wносить drogą służbową do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego w terminie 4-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazy Urzędowej Województwa Śląskiego.

110.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-41/39. Katowice, dn. 18 lipca 1934 r.

KOMUNIKAT

w sprawie ulg kolejowych dla uczniów szkół
doksztalających zawodowych.

W związku z nieporozumieniami, wynikającymi na tle ulg kolejowych dla uczniów szkół doksztalających zawodowych, Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publiczne-

go, wyjaśnia, że taryfa kolejowa, obowiązująca od 1. stycznia 1934 r., nie przewiduje dla uczniów szkół dokształcających zawodowych, ulg przy przejazdach pojedynczych, lecz tylko przy codziennych dojazdach na naukę (odcinkowe bilety miesięczne szkolne).

Do czasu przywrócenia uprawnień do ulg przy przejazdach pojedynczych kierownictwa szkół dokształcających zawodowych nie mogą wydawać uczniom zaświadczeń uprawniających do korzystania z tych ulg.

Za Wojewodę:

(—) **Dr. T. Strzembosz**

Kierownik Referatu.

111.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-41/39. Katowice, dn. 18 lipca 1934 r.

K O M U N I K A T

w sprawie szkolnych biletów odcinkowych.

Ministerstwo Komunikacji pismem z 6. czerwca b. r. Nr. H.-O. II-319 zezwoliło na wydawanie w sierpniu b. r. biletów odcinkowych szkolnych z § 31 T. O. B. E. pkt. 2. lit. b, oraz pkt. 3 ustęp pierwszy lit. d, z ważnością na dwa tygodnie od 15 sierpnia b. r. za połowę ceny przewidzianej w odnośnych tabelach opłat trzeciej i czwartej.

Zarządzenie to ma również zastosowanie przy wydaniu odcinkowych biletów szkolnych na przejazd państwowymi kolejami żelaznymi wąskotorowymi.

Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego, podaje powyższe do wiadomości Dyrekcyj i Kierownictw szkół celem odpowiedniego poinformowania dojeżdżającej na naukę młodzieży szkolnej.

Za Wojewodę:

(—) **Dr. T. Strzembosz**

Kierownik Referatu.

112.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I. 69/4. Katowice, dnia 6 lipca 1934 r.

W sprawie wycieczek szkolnych.

Według statystyki prowadzonej przez Zarząd Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie stwierdzić należy, że turystyka zimowa młodzieży szkolnej jest bardzo słaba, natomiast w sezonie wiosennym zgłoszenia na noclegi napływają w tak znacznej ilości, że zaledwie połowa zgłaszających się otrzymuje kwatery, reszta zaś zmuszona jest poszukiwać ich w schroniskach innych, gorzej urządzonych.

Niejednokrotnie zdarzało się, że wycieczki, wskutek braku kwatery, musiały opuścić Kraków już w dniu przybycia wieczorem.

Celem racjonalnego i równomiernego wyzyskania Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie przez cały rok i uniknięcia przeciążenia tego schroniska w porze wiosennej Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego, zachęca grona nauczycielskie i młodzież szkolną wyższych klas do organizowania wycieczek szkolnych również w sezonach jesiennym i zimowym.

Za Wojewodę:

(—) **Mgr. Gajer,**

p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.

113.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I. 69/8. Katowice, dnia 6 lipca 1934 r.

K O M U N I K A T

w sprawie Biura Turystycznego Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.

Urząd Wojewódzki, Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że Polskie Towarzystwo Krajoznawcze Oddział Lwowski, zorganizowało **Biuro Turystyczne Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego**. Adres: Lwów, ul. Łyczakowska Nr. 5, parter, telefon 10—66.

W zakres czynności **Biura Turystycznego P. T. K. wchodzi:**

- 1) przyjmowanie wycieczek zamiejscowych — dostarczanie im kwatery, przewodników i środków lokomocji do wycieczek dalszych,
- 2) organizowanie wycieczek pieszych, autobusowych i kolejowych (33% zniżki dla 10 osób),
- 3) opracowywanie na żądanie stron tras i programów wycieczek po regionie lwowskim i regionach innych,
- 4) pośredniczenie między stronami a innymi biurami turystycznymi, wreszcie
- 5) udzielanie wszelkich informacji z zakresu turystyki i krajoznawstwa.

Opłaty administracyjne za zajęcie się wycieczką szkolną wynoszą:

do 50 osób — 15 gr. od osoby,
50—100 osób — 10 gr. od osoby,
ponad 100 osób — 5 gr. od osoby.

Koszt przewodnika, liczony osobno dla grupy 30 osobowej wynosi dla wycieczek szkolnych 10 zł. dziennie.

Za Wojewodę:

(—) **Mgr. Mieczysław Gajer**

p. o. Kierownika Oddziału I. Ogólnego.
Referendarz.